

[Nørskov.]

Skovlag, Instruks for Skovtilsyn m. v. Jeg finder det derfor ret og rigtigt som foreslaaet, at en retskyndig Repræsentant for Landbrugsministeriet faar Sæde i Nævnet. I øvrigt mener jeg, at om Nævnets Størrelse og Sammensætning maa der jo kunne forhandles i Udvalget, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa det her.

Jeg skal slutte med at sige, at et dygtigt og forstaaende Skovnævn, der med Sagskundskab kan træffe Afgørelse i de Tvistigheder, som kan opstaa, og i det hele taget lede Skovbrugets Udvikling efter gode og sunde Principper, sikkert er et af de Led i Loven, som kan faa størst Betydning for Skovbruget i Danmark. At bevare vore nuværende Skove og tillige søge at forøge Skovarealet i Landets fattigste Egne vil være en god samfundsmæssig Gerning, som bør støttes og fremmes fra alle Sider.

Jeg mener, at det foreliggende Forslag byder et godt Forhandlingsgrundlag, og jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til en saglig og velvillig Behandling i Udvalget.

Ulrich: Jeg skal med Hensyn til min almindelige Holdning henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte under Lovforslagets Behandling i Fjor, men jeg skal dog tillade mig at gøre nogle Bemærkninger.

Paa eet Punkt vil jeg gerne have Lov til at gentage, hvad jeg sagde i Fjor: naar man vil indføre en ny Lov til Afløsning af Loven af 1805 og man gennem Loven vil gøre sig Umage for at bevare vore Skove, kan jeg ikke undlade samtidig at gøre opmærksom paa, at baandlægger man saaledes disse store Arealer til kun at maatte benyttes til at have Træer paa, maa man ogsaa i Skattelovgivning passe paa ikke at gøre Uret over for Skovejerne. Men der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at der gennem vor Skattelovgivning er øvet en overordentlig stor Uret over for Skovene.

Indtil 1903, da vi fik de nye Skatte- love, beskattedes Skovharkornet kun med Halvdelen af, hvad Ager- og Engharkorn beskattedes med, og derved øvede man Ret over for Skovene; netop fordi man havde baandlagt disse Arealer til Skovdrift, gav man dem en skattemæssig Lettelse. Men i 1903 skete der — paa hvilken mærkværdig Maade skal jeg lade være usagt, da jeg dengang ikke havde Sæde i Rigsdagen — en overordentlig stor Uret, idet man glemte at tage Hensyn til den Lettelse, Skovbruget hidtil havde haft, og beskattede Skovene paa samme Maade som Agerbruget. Af Hensyn til de smaa Landbrug, som man

ønskede at give en vis Skattelettelse, lod man nemlig ved Vurderingen til Ejendoms- skyld Værdien af Inventar og Besætning udgaa. Nu er det givet, at da Inventar og Besætning paa en Skovbrugsejendom kun udgør 2 pCt. og paa en Landbrugsejendom helt op til 33 pCt., kom man i Virkeligheden ved denne Foranstaltning til at lægge en Merbeskatning paa Skovbruget i Forhold til Landbruget. Og denne overordentlig haardhændede Beskatning, som siden har været gældende, har i Virkeligheden udmarvet det danske Skovbrugs Økonomi paa en — mener jeg — for Landet faretruende Maade. Man har ikke sporet Virkningerne i den Grad, man skulde have ventet, og det er sikkert, fordi de gamle Skovejere har haft Kapital at tære paa, men efterhaanden som Tiden gaar, vil Skovejerne naturligvis blive nødsaget til at drive deres Skove paa en saadan Maade, at de faar det størst mulige økonomiske Udbytte deraf, og det vil sige, at de vil gaa over fra Løvtræsdrift til Naale- trædrift. Derved vil der blive Fare for, at vore pragtfulde Løvtræskove vil blive afløst af Naaletræskove, hvad der jo for den danske Natur og Landet i det hele taget vil være et overordentlig føleligt Tab.

Jeg maa derfor ligesom i Fjor henstille til den højtærede Landbrugsminister at søge gennem Finansministeriet at faa forelagt en Ændring af den nuværende Skov- beskatning. Efter at Grundskylden er blevet indført, er Forholdet for øvrigt blevet endnu grellere end tidligere, idet man beregner Grundskylden af Skove paa den fuldstændig vilkaarlige Maade, at man ansætter Grundskylden til at være 60 pCt. af Ejendomsskylden. Hvor de vise Mænd, der staar for denne Vurdering, har faaet dette Tal 60 pCt. fra, maa Guderne vide, men at det er splintrende forkert, er der ingen Tvivl om. Hvis den højtærede Mini- ster derfor vil være med til at bevare de danske Skove, maa jeg henstille til Ministe- ren at faa den haardhændede Beskatning, der hviler paa vore Skovbrugsejendomme, nedsat til det, som man gennem Aar- hundreder var enig om den burde være, nemlig at de faste Ejendomsskatter paa Skove sættes lig med Halvdelen af dem, der hviler paa Landbruget.

Hvad nu det Lovforslag angaar, som er forelagt i Aar, maa jeg erkende, at det paa meget væsentlige Punkter betyder en For- bedring af det Forslag, vi havde i Fjor, uden at jeg dog derfor vil sige, at det har faaet en saadan Skikkelse, at mit Parti kan til- træde det. Jeg tænker her navnlig paa Be- stemmelserne i § 1, Stk. B., hvor man paa